KÜLTÜR BAKANLIĞI
HALK KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI: 124
HALK EDEBİYATI DİZİSİ: 30

çağlayan dere

ÂŞIK MEVLÜT İHSANÎ

ANKARA - 1990

ISBN : 975.17.0509.6

Kültür Bakanlığı'nın 12 Ocak 1990 tarih ve 351-89 sayılı onayı ile 1500 adet bastırılmıştır.

Feryal Matbaası - Ankara - 1990

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
SUNUŞ	5
ŞİİRLER	7—71

A. 8 HECELİLER

1.	Köyüm	7
2.	Gurbet Elde	9
3.	Yandırdı	10
4.	Uzaklaştı	11
5.	Oyar Beni	12
6.	İleri	13
7.	Üzgünüm	14
8.	Bahar	15
9.	Aşkın Ezeli	16
10.	Zaman Gidiyor	17
11.	Gukku	18
12.	Arzu Bitmez	19

B. 11 HECELİLER

1.	Eski Ocak	20
2.	Mevlâna	22
3.	Ana	23
4.	Kemal Var	24
5.	Soğanlı	25
6.	Ayırmadan Karalardan Akları	26
7.	Kahveci	27
8.	Gelmedi	28
9.	Sılaya Beni	29
10.	Sürütme Beni	30
11.	El Üzdü Beni	31
12.	Hayatımın Destanı	32
13.	Davam Yok	34

Sayfa

14. Bir Güzel ... 35
15. Usandım ... 36
16. Yarim ... 37
17. Garibim ... 38
18. Derman Efendim ... 39
19. Kader ... 40
20. Sevdiğim ... 41
21. Hâlim Yok ... 42
22. Giderim ... 43
23. Defterim ... 44
24. Ayrı Gezerim ... 45
25. Anadan Oldum ... 46
26. İnci Nene Ocağı ... 47
27. Kenara Eğlen ... 49
28. Kadın ... 50
29. Hasretlik ... 51
30. Şirin ... 52
31. Yunus Emre ... 53
32. Kurusun ... 55
33. Yaylalar ... 56
34. Ne Yatan Anlar ... 57
35. Yâr ... 58
36. Mahzun Gönüller ... 59
37. Yiğitler ... 60
38. Lal Eyler ... 61
39. Âşıklar Tabiatın Nişanıdır ... 62
40. Âşıktır ... 63
41. Bu Gündür ... 64
42. Görünür ... 65
43. Erzincan ... 66
44. Şehit Mezarı ... 67
45. Su Su ... 68
46. Bir Çift Göz ... 69

C. 15 HECELİLER

1. Ara Bul ... 70
2. Dilber Senin ... 71

SUNUŞ

Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Başkanlığı millî değerlerimizin önemli bir dalını meydana getiren halk şairlerimizin söylemiş ya da yazmış oldukları şiirleri kitaplar halinde yayımlayarak milletimizin istifadesine sunmak, bu şiirleri gelecek nesillere aktarmak, halk şiiri geleneğinin devamına yardımcı olmak amacıyla 1987 yılı içerisinde «Halk Şairleri Arası Eser Yarışması» düzenlemişti.

Yarışmada derece ve ödül alan altı eser 1988 ve 1989 yıllarında yayımlandı. Bunların dışında «Değerlendirme Kurulu»nun yayımlanmasında yarar gördüğü on eser daha vardı. Elinizdeki kitap bunlardan biridir.

Bu kitaptaki şiirler, hece sayılarına göre gruplandırılarak dizilmiştir. Şiirlerde halk şairlerimizin kullandıkları ağız özellikleri mümkün olduğunca korunmuş, kitaba bir de şiir indeksi eklenmiştir.

Eserlerin ülkemizin birlik ve kardeşlik duygularını geliştirmesini, araştırmacılara faydalı olmasını dileriz.

Halk Kültürünü Araştırma
Dairesi Başkanlığı

A. 8 HECELİLER

1

KÖYÜM

Sivas'ta bir sabah erken
Köyüm düştü hatırıma
Dertli kuşlar ötüşürken
Köyüm düştü hatırıma

Neme lâzım elin bağı
Atamın eski otağı
Çamlı yamaç Kumru dağı
Köküm düştü hatırıma

Kar yağardı lapa lapa
Yağmur gelir serpe serpe
Karşısında çifte tepe
Köyüm düştü hatırıma

Fatma ninenin camışı
Kuzeyin yaban yemişi
Çok severim Sar'kamış'ı
Köyüm düştü hatırıma

Duman dağları süslerken
Ana yavruyu beslerken
Çoban köpeği seslerken
Köyüm düştü hatırıma

Ufak ufak çiğ yağarken
Gün doğmamış sabah erken
Ak gelin koyun sağarken
Köyüm düştü hatırıma

Yemlik pancar topladığım
Yavan ekmekti azığım
Yalın ayak hopladığım
Köyüm düştü hatırıma

Gül kokusu çam havası
Bardız'ın Çermik yaylası
Mevlüt İhsan hülasası
Köyüm düştü hatırıma

2

GURBET ELDE

Ah eder mahzun gezerim
Gurbet elde gurbet elde
Ölsem kim eşer mezarım
Gurbet elde gurbet elde

Asla kimse bilmez hâlim
Var mıdır gurbetten zalim
Nice ben eylenim kalim
Gurbet elde gurbet elde

Asla kime çekmez nazım
Belli olmaz bahar yazım
Anam ağlar eyvah kuzum
Gurbet elde gurbet elde

Mevlüt'üm bakın zârıma
Gariplik gider zoruma
Kimler gelir mezarıma
Gurbet elde gurbet elde

3

YANDIRDI

Ben bir odun yâr bir ateş
Ocağı beni yandırdı
Elâ gözü ok kiprik kaş
Yanağı beni yandırdı

Kaşları göze baş eğer
Kirpikler ok cana değer
Zülüf ak gerdanı döver
Buhağı beni yandırdı

İhsanî'ye etti oyun
Ben bilirim güzel huyun
O bir kasap ben bir koyun
Bıçağı beni yandırdı

4

UZAKLAŞTI

Seher vakti telli turnam
Öttü benden uzaklaştı
Karlı dağların ardına
Gitti benden uzaklaştı

Gül demiş bu bağa diken
Ben bülbüldüm yâr gül iken
Etrafında çakır diken
Bitti benden uzaklaştı

Bir sihirli peri kızı
Yüreğime koydu sızı
Seher vaktinin yıldızı
İtti benden uzaklaştı

Mevlüt İhsanî'yim hâlim
Be hey zalim kızı zalim
Okumadan arzuhâlim
Attı benden uzaklaştı

5

OYAR BENİ

Şu karşıki dağlar gibi
Yeller oyar oyar beni
Yağmur yağar dolu döğer
Seller oyar oyar beni

Gâhi geniş gâhi de dar
Gâhi yağmur gâhi de kar
Bu düzenin sahibi var
Kullar oyar oyar beni

Hani anan hani atan
Her şeyden güzeldir vatan
Ferhat gibi külüng atan
Kollar oyar oyar beni

Kalbim yara bağrım ezik
Ak bilek mercan bilezik
Küreksiz kazmasız nazik
Eller oyar oyar beni

Yüreğimi yakan közler
Yanar da ciğerim sızlar
El sitemi acı sözler
Diller oyar oyar beni

İhsanî'yim yiğit övdüm
Kaderime boyun eğdim
Saz ile bağrımı dövdüm
Teller oyar oyar beni

İLERİ

Kaleme yaz dedi Süphan
Elif ba daldan ileri
Ne ağlarsın gafil insan
Lütf-ı Celâl'den ileri

Aman hey Allah'ım aman
Boşuna geçirdim zaman
Güzel ahlâk nurlu iman
Ayaldan maldan ileri

Uyanmaz gafil yaşarsın
Bir gün yaptığan şaşarsın
Benlik eyleme düşersin
Kemal zevaldan ileri

Hayat çarkı parmak parmak
Kazma ile dağı yarmak
Kolay mı menzile varmak
Kader hayâldan ileri

Mevlüt İhsanî'nin özü
Hayvanın da görür gözü
Âlimin kibardır sözü
Muhabbet baldan ileri

7

ÜZGÜNÜM

Giderleri eyleyemez
Yollar üzgün ben üzgünüm
Dertlerini söyleyemez
Diller üzgün ben üzgünüm

Cahil olan söze kanmaz
Yüz yaşar yine uyanmaz
Uçtu sunam geri dönmez
Göller üzgün ben üzgünüm

Kumaş seçtim çıktı parça
Ne kol çıktı ne de paça
Bağrım gibi parça parça
Şallar üzgün ben üzgünüm

Bunca gelen yiğit n'oldu
Kaderin dediği oldu
Bülbül uçtu gül de soldu
Güller üzgün ben üzgünüm

Mevlüt İhsan kara yazım
Yok kadere itirazım
Kara kılıf kara sazım
Teller üzgün ben üzgünüm

8

BAHAR

Yeşil çiçek giyen dağlar
Karlar erir sular çağlar
Nimete gark olur bağlar
Ne iklimi hoş baharın

Menekşe gül yetişende
Bir hoş hayat olur sende
Neşen olur her bir canda
Öter turna kuş baharın

Yamaçlarda ceylanların
Ova sahra hep onların
Cümle canlı hayvanların
Herbir rengi hoş baharın

Cennet gibi olur yaban
Çiftçi dayı sürer saban
Sür tarlayı topraktan kan
Ne güzeldir iş baharın

Var mıdır baharın dengi
Her yanı çiçek hevengi
Mevlüt İhsan yapar cengi
Gönülle savaş baharın

9

AŞKIN EZELİ

Aşk görünmez yelde eser
Canlıda var kulda eser
Suda çağlar selde eser
Çünkü aslı ummandadır

İnsana verilmiş baştan
Söker taş koparır taştan
Yaprak düşürmez ağaçtan
Kıvılcımı gülşandadır

Gül niçin bülbülü yakar
Akar göz yaşları akar
Gül açılır alev çıkar
Hikmet onu açandadır

Gönül aşkın pervanesi
İnim inim gelir sesi
Her şey onun malzemesi
Bir benzeri ceryandadır

Aşktır kâinatın aslı
Coşar gelir bahar faslı
Gâhi güler gâhi yaslı
Gizli değil ayandadır

Herkes bir arzuyu bekler
Açılır solar çiçekler
Boşa gider çok emekler
Tecrübesi virandadır

Mevlüt İhsan söyler dilde
Sevda parlar her gönülde
Akan suda esen yelde
Aşkın sonu Süphandadır

10

ZAMAN GİDİYOR

Göz yaşlarım sele döndü
Aktı revanım gidiyor
Hayat esen yele döndü
Geçti zamanım gidiyor

Açma ki bağrım yaralı
Bugün giymişim karalı
Sevdiğim dağlar maralı
Küsmüş ceylanım gidiyor

Boşa gezdim çok dolaştım
Gün gibi dağlardan aştım
İhsanî'yim helâllaştım
Kalktı kervanım gidiyor

11

GUKKU

Gukku ne dertli ötersin
Derdini derde katarsın
Bilirim benden betersin
Nedir böyle hâlin gukku

Ne çekersin böyle yası
Silinsin gönlünün pası
Dağı taşı deler sesi
Yorulmaz mı dilin gukku

Âşıktan çok mu kederin
Benim derdim senden derin
Yüksek ağaçlarda yerin
Bar vermez mi çalın gukku

Söyle kimden aldın dersin
Dağlara uçar gidersin
Onbir gün iyi ötersin
Lal olur mu dilin gukku

Merak etme dağlarda sen
Mor sümbüllü bağlarda sen
Herkes âşık senin sesen
Tabiata gelin gukku

Mevlüt İhsan dünya fani
Bir yabana atmış seni
Çağır seni Yaradanı
Zarar görmez telin gukku

12

ARZU BİTMEZ

İnsan gelir bu dünyaya
Gâhi atlı gâhi yaya
Günlerini saya saya
Yaş biter de arzu bitmez

Kaderine boyun büker
Gönül arkasından çeker
İnsan taşa tohum eker
Taş biter de arzu bitmez

Hazret-i Âdem'den beri
İnsanlar Arzu Kamber'i
Bu dünya bir futbol yeri
Maç biter de arzu bitmez

Ölüm gelir saat dolar
Bülbül susar gül de solar
Kaderin saati çalar
İş biter de arzu bitmez

Mevlüt İhsan örtülü kap
Hayat bir nakışlı çorap
Aşk sonuçsuz çölde serap
Boş biter de arzu bitmez

B. 11 HECELİLER

1

ESKİ OCAK

Yıllardır gezerdim bu ıssız dağı
Bu yıl kaldım boranında kışında
Beni ısıtmadı yıkık ocağı
Yüzbin can yakarken her yanışında

Her kim ki bu ocağın önünde yatmış
Ateşli kürkünü üstüne atmış
Yıllarım boyunca yakmış ağlatmış
Gördüğü bir gölge uyanışında

Görünür gözlere sihirli peri
Bilinmez mekânı bulunmaz yeri
Bu sefere çıkan dönemez geri
Baş verir kan döker her dönüşünde

Bu ocağı yakmış Âdem'le Hava
İkisi de yanmış aynı aleve
Kıyamete kadar hâllolmaz dava
Bu rüzgâr çoğunun esmiş başında

Niceleri çekmiş aşkın yasını
Geçen yıl dolandım yâr yaylasını
Rastladım en büyük hatırasını
Kara hatilceği ocak taşında

Bizlerden çok evvel bu ocak yanmış
Sevda köz koyunca alev uzanmış
Ocak sağlam amma köşe ufanmış
Bir âşık âh çekmiş yaslanışında

Akmış bu ocağa âşıkın yaşı
Âdem'den sonradır yanar ateşi
Her yerde bellidir bu ocak taşı
Bin kalbi yakmıştır her yanışında

Bu ocakta yanan kına yakamaz
Dünya güzel olsa dönüp bakamaz
Bu pazara giren geri çıkamaz
Burada can veren on beş yaşında

Bu yoldan dönmeye bulunmaz çare
Alevi görünmez kalp pâre pâre
Kimse kavuşamaz sevdiği yâre
Nicesi kul oldu yandı peşinde

Gel Mevlüt İhsanî söyle dediler
Bu aşkın ocağı böyle dediler
Seven Mecnun sevilen Leylâ dediler
Gündüz hayâlinde gece düşünde

2

MEVLÂNA

Türkiye vatanın Konya'dır evin
Bacan dalga dalga tüter Mevlâna
Cihana şan veren nurlu Mesnevin
Türkler'e bu şöhret yeter Mevlâna

Avrupa Afrika hep bütün insan
Seni görmek için burya atar can
Yetmiş iki millet dost ile düşman
Ziyareten katar katar Mevlâna

Göklere yükselen Türk'ün sesidir
Bu bütün dünyanın Mevlânâsıdır
Bura âşıkların Kerbelâsıdır
Elini her ele atar Mevlâna

Gel diye bir ses var mânası derin
Hiç yere düşer mi senin sözlerin
Şanlı etfah ile aziz pederin
Yanyana yaslanmış yatar Mevlâna

Bizlere bu ilmi söyledin den den
Halkın beklediği bu idi senden
Hacı Bektaş Veli Yunus Emre'den
Cevher alır cevher satar Mevlâna

Tasavvuf ırmağı kudret gözesi
Hakk'ın sarayının sır endazesi
Asrın astronotu asrın füzesi
Hangi kuvvet sana çatar Mevlâna

Solmaz rengin katmer gülden kokuş var
Hikmet dolu yazısında nakış var
Edebiyat ağacında bir kuş var
Şakır bülbül gibi öter Mevlâna

3

ANA

Cennet dedikleri ana kucağı
Alır ninni ile yapar kundağı
Yayla pınarıdır günün sıcağı
Yavruya cennet meyvadır ana

Koyun bile kuzusuna melerdi
Ben sitem ederdim yine gülerdi
Yazmasıyla göz yaşımı silerdi
Yavruya ne büyük yuvadır ana

Kapıya çıksaydım yolum gözlerdi
Parmağım incinse kalbi sızlardı
Göz yaşımı siler saçın düzlerdi
Yavruya ilaçtır devâdır ana

Kırık günlerime umut olurdu
Sıcak günlerime bulut olurdu
Kapım çalınsaydı kilit olurdu
Asla bulunmayan duadır ana

Gel Mevlüt İhsanî uykuda yatma
Ali'nin sözünü arkaya atma
Tatlı hayatına zehiri katma
Fatma'dır Meryem'dir Hava'dır ana

4

KEMAL VAR

Gazi gitti amma yurtta Kemal var
Türk'ün erlik bıçağında yazılı
Açın tarihleri bizde temel var
Kahramanlık her çağında yazılı

Yavrusuna anne verir memeyi
Yaşı hâlen geçmemiştir seneyi
Vatan için kurban diye künyeyi
Tunç göğsünde kucağında yazılı

Karanın aslanı suda kayık ol
Büyü yavrum her hünere lâyık ol
Düşmanın var başın kaldır ayık ol
Beşiğinde kundağında yazılı

Duvarlarda yazı gördüm hatıra
Mimar taş kalemle almış satıra
Milattan evvela Halil'den sonra
Türkler saray otağında yazılı

Eğer şehit ise mezar bizimdir
Tarih ispat eder yazar bizimdir
On iki ada Kıbrıs Hazar bizimdir
Türküm diye toprağında yazılı

Peygamberin en sevdiği kulu Türk
Nurlar ile temiz kalbi dolu Türk
Hasan da Türk Hüseyin Türk Ali Türk
Aç kitabın yaprağında yazılı

Mevlüt ceddimizden aldık bu hızı
Düşmanın kalbine bıraktık sızı
Göklerin ziyneti Ay'ı Yıldızı
Türk'ün ulu bayrağında yazılı

5

SOĞANLI

Soğanlı dağların yüceden yüce
Methine nihayet yoktur netice
Güzelsin baharın yazın gelince
Cevherdir toprağın taşın Soğanlı

Sürüler her yandan gelirler sana
Suların soğuktur benzer dermana
Adın dağılmıştır senin her yana
Var mıdır bir yanda eşin Soğanlı

Bir yanın ovadır bir yanın orman
Yavuz Sultan Murat okumuş ferman
Sana feda ettik doksan bin kurban
Dumanlı savaşlı başın Soğanlı

Bağrında yaylalar yurtlar geniştir
Sana Enver Paşa kanlı demiştir
Nice yaralını kurt kuş yemiştir
Başından geçeni düşün Soğanlı

Mevlüt İhsanî'nin yadigârından
Usanmadım dumanından karından
Çok güzeli ayırmışsın yârından
Bellisiz baharın kışın soğanlı

6

AYIRMADAN KARALARDAN AKLARI

Başak gibi saçlarıma ak düştü
Ayırmadan karalardan akları
Gaflet bastı uyandım ki gün açmış
Çözülmekte ömrümüzün bağları

Süleyman hükmetti ta kaftan kafa
Hani Lokman Hekim hani Mustafa
İskender seddine çok çekti cefa
Ferhat gibi boşa yardı dağları

Mevlüt tüketirim gittiğim yolu
İdrakim fethetmez sağ ile solu
Sırtımda bir çanta sanardım dolu
Umut ile boş geçirdim çağları

7

KAHVECİ

Yok mu merhametin yok mu imanın
Dili acı kalbi kara kahveci
Gözleri yaşlıdır hâli yamanın
Vurdun yüreğine yara kahveci

Dilerim senin de kesilsin yolun
Kırılsın ayağın kırılsın kolun
Gurbette sahipsiz kurt yesin ölün
Olmasın derdine çare kahveci

Doluya tutuldum soğuktan yandım
Ben tatlı canımdan bıktım usandım
Kapına gelince müslüman sandım
Gidesin mahşerde nâra kahveci

Mevlüt der elinden tutan olmasın
Kahven viran olsun yatan olmasın
Derdine bir ilaç katan olmasın
Yıllarca ilacın ara kahveci

8

GELMEDİ

Nazlı yâra canım kurban dedim de
Çevirdi arkasın sustu gelmedi
Emrah gibi yol gözettim bir zaman
Gitti selvi gibi küstü gelmedi

Ne vefa dünyanın bir akçesinde
Bir mendil bir bıçak yâr bohçasında
Leylâ al yeşilli gül bahçesinde
Mecnun dağ başında esti gelmedi

Âşık ne kalmışsın aşkın hayında
Nicesi kavruldu sevda yayında
Şirin al giyerek zevk sarayında
Ferhat kafasını ezdi gelmedi

Mevlüt İhsanî'yim aşkın harabı
Beni sarhoş etti dostun şarabı
Nesimi Mansuri Mühyet Arabi
Düşmanı gül attı dostu gelmedi

9

SILAYA BENİ

Lütfeyle hâlime İzmir valisi
Bağışla Cenâb-ı Mevlâ'ya beni
Buranın yabancı hep ahalisi
Gönder memlekete sılaya beni

Şimdi anam ağlar bekler pederim
Benim böyle imiş kara kaderim
Param yok sılaya nasıl giderim
Lütfedin gönderin sılaya beni

Mevlüt İhsanî'yim beni anama
Efendim çok görme beni kınama
Dertli pederime fakir haneme
Lütfedin gönderin sılaya beni

10

SÜRÜTME BENİ

Sevdiğim nârına canımı yaktım
Su gibi süzüldüm arkandan aktım
Kayadan kayaya yüzümü çaktım
Yüzüstü yerlerde sürütme beni

Sevda bir ateştir âşık da tren
Yollarım karanlık yârdadır fren
Başa yetiremez bu hızla süren
Takıp da arkana yürütme beni

Hasretin gözümden akıtıyor yaş
Benim kalbim kebap senin bağrın taş
Ben bir karlı dağım sen oldun güneş
Vurup da bağrıma eritme beni

Mevlüt İhsanî'nin gel hâline bak
Sen bir rüzgâr oldun ben kuru yaprak
Ben bir ağaç oldum sen kara toprak
Basıp da bağrına çürütme beni

11

EL ÜZDÜ BENİ

Ben bir bülbül ıdim dostun bağında
Açmaya bekledim gül üzdü beni
Ermedim murada taze çağımda
Okşadı yabancı el üzdü beni

Herkes bir derdine âh çeker ağlar
Bülbülsüz goncalar sahipsiz bağlar
Koyunsuz yaylalar çiçeksiz dağlar
Sam vurdu kuruttu yel üzdü beni

Yaralarım doksan dokuz yüz oldu
Hasret beni yaktı bağrım köz oldu
Demedim çürüdüm dedim söz oldu
Her ağzın sitemi dil üzdü beni

Bilmez iken ben sevdayı kınadım
Âşık oldum talihimi sınadım
Çalkandın çırpındım yorgun kanadım
Çıkamam kenara göl üzdü beni

Bu dertlere toprak oldum dayandım
Erken doğdum amma pek geç uyandım
Deli gibi diyar diyar dolandım
Aslı Kerem gibi yol üzdü beni

Bugün sevdiğimden duydum bir nişan
Alır muradını yâra kavuşan
Gözleri kan ağlar zülfü perişan
Dökülen gerdana tel üzdü beni

Mevlüt İhsanî'yi düşürdü gama
Hasretlik yerleşti her bir azama
Bugün nazlı yârdan aldım bir nâme
Üstünde göz yaşı pul üzdü beni

12

HAYATIMIN DESTANI

Bin üç yüz kırk dörtte geldim anadan
Yazdırdılar tarih ile yılımı
Dokuz ay bir sene geçti aradan
Mevlâ yürü dedi açtı dilimi

Çiçek gibi yavaş yavaş büyüdüm
Adım adım korka korka yürüdüm
Anam babam nazarında biridim
Beslediler çabuk açsın gülümü

Üç yaşında bilmez hata işledim
Beş yaşında ahbabımı taşladım
Yedisinde okumaya başladım
Bilmez idim kaderimin dalını

İki yıl okulda verdim başarı
Asla arkadaştan kalmadım geri
Okul petek oldu ben oldum arı
Çalıştım ki tezden yapam balımı

Halâ seçmemiştim sağ ile solu
Elime verdiler bomba kapsülü
Patladı elimde bilmedim dolu
Yaktı gözlerimi kesti elimi

Anam kayalara çaldı özünü
Feryat etti tutan yoktu sözünü
Ay geçmeden ağ bürüdü gözümü
On yaşında zindan etti yolumu

Onüç ondördüne girince yaşım
Nice kazalara çok değdi başım
Gelmedi yanıma yâren yoldaşım
Ahbaplarım sormaz oldu hâlimi

On yedide yavaş yavaş saz çaldım
Gâhi devam ettim gâhi az çaldım
Yirmisinde bir ustadan ders aldım
Derdim ile ayar ettim telimi

Mevlüt İhsanî'yim geçti çağlarım
Fidan idi bar vermedi bağlarım
Yapraksızdır kuş beslemez dallarım
Felek eğdi doğrultamam belimi

13

DAVAM YOK

Koyunum yok yayları yaylıyam
Çıkam kaval çalam türkü söyliyem
Gurbet elde gam yükünü taylayam
Götürmeye kervanım yok devem yok

Gel muhannet sevdiceğim kınama
El içinde beni ettin sinema
Nasip olsa dönebilsem haneme
Gurbet elde kanadım yok yuvam yok

Mecnun muyum dağ başını inletem
Ferhat mıyım kayaları çınlatam
Kerem miyim deryaları söyletem
Hak yanında kabul olur duam yok

İhsanî'yim göz yaşımı silerim
Hayatımın oyununa gülerim
Dertlerimi kaderimle bölerim
Kimse ile hesabım yok davam yok

14

BİR GÜZEL

Cuma gecesinde bahar çağında
Beni saldı ah u zâra bir güzel
Çermik yaylasında Hünkâr dağında
Elâ gözlü kaşı kara bir güzel

Günlerce derdimi demedim yâda
Takatım gelmedi edem ifade
Ben için emsali yoktur dünyada
Beni et de pâre pâre bir güzel

Sen Mevlüt İhsanî yandın nesine
Şirin endamına bülbül sesine
Yıllarca dolaştım yâr hevesine
Açtı vücudumda yara bir güzel

15

USANDIM

Göz yaşım mürekkep mızrabım kalem
Yâra mektup yaza yaza usandım
Gönül postasında hayâlle selâm
Dertlerimi çöze çöze usandım

Saatte bir engel çıkar karşıma
İster derdi taşı ister taşıma
Nice gün oldu ki yalnız başıma
Gurbet eli geze geze usandım

Nice dertler gördüm Hak kullarında
Yatıp uyumamış yâr kollarında
Sevda ocağında aşk yollarında
Küller gibi toza toza usandım

Solacaksın yeşil gibi al gibi
Mevlüt İhsan çiçeği yok dal gibi
Şaşırdım dalgada bir sandal gibi
Kürek çekip yüze yüze usandım

16

YARIM

Dedim kuşlar gibi kuram yuvayı
Kanat yarım yarım kol yarım yarım
Yıllar geçti dolduramam kovayı
Çiçek yarım yarım bal yarın yarım

Kimse kaderinden dönemez haşa
Ömür bir merdiven çıkarsın başa
İster elli yaşa ister yüz yaşa
Akıbet kalırsın yol yarım yarım

Al yeşil giyinip bağrımı yarma
Benden yüz çevirip yâdları sarma
Tavus kuşu gibi şişme kabarma
Ben de senin gibi kul yarım yarım

Mevlüt İhsanî'yi sevdaya kattın
Alıp dertlilerin içine attın
Yâdlara testiyi dolu uzattın
Bana da dedin ki al yarım yarım

17

GARİBİM

Ölüşür İzmir'in şakır kuşları
Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim
Garipler akıtır gözden yaşları
Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim

Terk eyledim vatanımı sılamı
Benim için bu yolculuk çile mi
Bu garip hâlimden eller bile mi
Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim

Bakan yoktur gözlerimin yaşına
Ağu düştü ekmeğime aşıma
Neler geldi gurbet elde başıma
Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim

Mevlüt İhsanî'yim dardayım darda
Vatanım nerede ben kaldım nerde
Bilmem nasip midir döneyim yurda
Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim

18

DERMAN EFENDİM

Üryan odu genç sinemi dağladı
Sensin düşkünlere derman efendim
Göz yaşlarım pınar gibi çağladı
Sensin deryalara umman efendim

Yıllarca katlandım derde mihnete
Canım kurban olsun cumhuriyete
Hem aziz vatana hem de millete
Sen ki idareye başkan efendim

Gözüm görmez oldu benim genç yaşta
Bir kaza uğrunda değil savaşta
Vatanın tabibi İnönü başta
Bütün dertlilere derman efendim

Görmez Mevlüt diyer görenler bana
Bu hâlimle neye geldim cihana
Millî Şef İnönü yardım et bana
Bir vatan genciyim aman efendim

19

KADER

Kaderin tedbiri sonsuz teselli
Yazılanlar başa gelir efendim
İstersen yüz yaşa ister yüz elli
Yazılan ne ise bulur efendim

Yine de bırakma tedbirini al
Hak benim diyerse gelir mi zaval
Üç günlük dünyaya yapma kalmakal
Allah'ın dediği olur efendim

Her gün acı vermez Hak âşığına
Bir gün de çıkarır gün ışığına
Ne doğrarsan gelir o kaşığına
Herkes ettiğini bulur efendim

Allah'ın emridir öteden beri
Kendisi çevirir çarkı çenberi
Ne taht-ı Süleyman ne İskender'i
Bütün ruh sahibi ölür efendim

Mevlüt İhsanî'yim dostlar yanında
Hacil eylemesin Hak divanında
Bize emri budur ol Kuran'ında
Bütün ruh sahibi ölür efendim

20

SEVDİĞİM

Aşkın pervanesi döner serimde
Döndükçe od verir cana sevdiğim
Sevdan yüreğimde Kafdağı gibi
Deprenmiyor hiç bir yana sevdiğim

Ben senin derdinden oldum derbeder
Ne dizimde takat kaldı ne de fer
Gözlerin aşk oku kirpiğin hançer
Sevdan hedef tutmuş bana sevdiğim

Vurma aşk süngüsü akar al kanım
Ah u feryat ile çıkmaz mı canım
Ateşim yanıyor yoktur dumanım
Dolanırım yana yana sevdiğim

Yığılsa sarraflar bilmez kıymetin
Mağrıptan maşruka söylenir adın
Dostu bulmak kolay dost olmak çetin
Merhamet et şu İhsan'a sevdiğim

21

HÂLİM YOK

Mecnun gibi çıktım dağlar başına
Derdimi demeye hâlim yok benim
Yaktı Kerem gibi yâr ateşine
Rüzgârla savruldum külüm yok benim

O yârin hoş çağı taze nevreste
Beni bülbül gibi koydu kafeste
Herkesin çiçeği elinde deste
Gelip koklamaya gülüm yok benim

O yâr benden Adana'dan nar ister
Hasta düşmüş Soğanlı'dan kar ister
Yâre kavuşmaya elde var ister
Devletim yok benim malım yok benim

Mevlüt İhsanî'yim işim zor oldu
Derdi demek benim için ar oldu
Aşacağım yüce dağlar kar oldu
Aşktan kurtulmaya yolum yok benim

22

GİDERİM

Âşık olan yalvarmaz mı pîrine
Yetilir mi bu sevdanın sırrına
Ferhat oldum su getirdim Şirin'e
Bir yudum su veremedim giderim

Âşık oldum her cefaya katlandım
Alevlendim ateşlendim odlandım
Arzu idim gelin oldum atlandım
Kamberimi görcmedim giderim

Şu gönlümün dağlarını kar almış
Bülbülleri feryat almış zâr almış
Katmer gülün etrafını hâr almış
Bülbüllere derilmeden giderim

İhsanî'yim neler geldi başıma
Hasret ile gam karıştı yaşıma
Onyedide girmiş idi düşüme
Bu rüyayı yoramadan giderim

23

DEFTERİM

Ben geçici rüzgâr gibi yolcuyum
Yazı temellidir eylen defterim
Beni senden sual eden olursa
Açıl dertlerimi söylen defterim

Anla bu hâlimin serencamını
Ben içmeden ecel dolu camını
Sor öğren hâlimin son encamını
Söyleme kimseye yalan defterim

Hakikati ne bildirir dünyada
Bir kitap bir defter bir de aynada
Doğru hakikati getirir yâda
Sensin doğrusunu bilen defterim

Ayan gizli hâllerimin defteri
Ne yazarsam onu söyler dilleri
Sen benden asırlar kalırsan geri
Söyle beni sadık olan defterim

Ben seni unutsam sen unutmazsın
Beni bırakıp da yâdı tutmazsın
Dertlerimi bir tarafa atmazsın
Sensin bana yakın olan defterim

Mevlüt İhsanî'nin sözleri sana
Ben gidersem sözüm çıksın ayana
Yazı temellidir ahir zamana
Derdimle beraber kalan defterim

24

AYRI GEZERİM

Ziyneti müzeyyen aslı cevahir
Gerdan-ı mineden ayrı gezerim
Ahlâkı medenî akıldan zahir
İdrakı daneden ayrı gezerim

Endamı menekşe kokusu amber
Lebleri zülâldır bukağı kevser
Gerdanı yayladır sandalı mermer
Bir melek simadan ayrı gezerim

Oyar beni kah kah edip gülüşü
Keklik midir sahralarda yürüyüşü
Maral gibi yaylalarda duruşu
Yeşilbaş sunadan ayrı gezerim

Mevlüt İhsan gözüm doldu yaş ile
Beni yaktı kiprik ile kaş ile
Siyah zülüf ile inci diş ile
Elleri kınadan ayrı gezerim

25

ANADAN OLDUM

Dinleyin sözümü kardeşim bacım
Ben de sizin gibi anadan oldum
Bağrım yaralıdır gitmiyor acım
Sıladan vatandan haneden oldum

Sılam memleketim elim var benim
Varmaya çok uzak yolum var benim
Gönül yaylasında gülüm var benim
Yeşilbaş ördekten sunadan oldum

Mevlüt İhsanî'yim buyudu payım
Bu yıl gamlı geçti haftamla ayım
Vücudum makine kırıktır yayım
Çözüldü ipliğim iğneden oldum

26

İNCİ NENE OCAĞI

Bizim köyde inci nene ocağı
Her zaman kalkarım tüter erkenden
Karşıda görünür Soğanlı dağı
Onda kar çiçeği biter erkenden

İki yanda dere çağlar seslenir
Karşı yamaç gelin gibi süslenir
Sürü gelir yatağına yaslanır
Koyun kuzu ile yatar erkenden

Bizim köyün karşısında yokuş var
Çiçeğinde türlü türlü kokuş var
Tanıyamam yaylasında bir kuş var
O da dertli dertli öter erkenden

Zabit dede hastalığı bahane
Ektiği de havuç ile lahana
Bir kaç tane soğan koyar sahana
Evinin yolunu tutar erkenden

Hazim usta Hakk'a eder dualar
Mithat ağa tekerini yuvalar
Kerem ağa tavukları kovalar
Bazı rüzgârlara çatar erkenden

Oltulu Narmanlı hem Yusufeli
Bizim kapımızdan geçerdi yolu
Türlü meyve ile sepetler dolu
Şehirin yolunu tutar erkenden

Anamın da bir alışkan huyu var
O da cik cik diye etmez mi havar
Misafir mi gelir bir haber mi var
Derdini derdine katar erkenden

Mevlüt İhsan yanar yanar yakılır
Yanan vücut rüzgâr ile yıkılır
Bazı gözüm karşı dağa takılır
Başını bir bulut tutar erkenden

27

KENARA EĞLEN

Bu hana her gelen çekilir gider
Sür de arabanı kenara eğlen
Ebedî dost odur misafir eder
Konak ol karşıki diyara eğlen

Kendine yaptırdın köşkü sarayı
Bir müddet eylenmek herkesin payı
Vaden tamam oldu terk et burayı
Göç eyle ebedi mezara eğlen

Gece'li gündüzlü eğlenmez sesi
Dünya kâinata düşer gölgesi
Bütün canlı bu ağacın meyvesi
Mim olan çınara yaslan da eğlen

Ne kovalar seni ne yâda atar
Eritir çürütür kendine katar
Bağrına basar da sarılır yatar
Sadık olan yâre yaslan da eğlen

İman ışıklıdır mezar dar amma
Bütün canlılara toprak yâr amma
Yüz yirmi dört bin Nebi var amma
Habibi muhtara yaslan da eğlen

Ervahlara emir verdi Yaratan
Nice müddet zaman geçti aradan
İslâm fıtratından doğdun anadan
Biyet et verdiğin ikrara eğlen

Mevlüt İhsanî'yim sonu encamı
Yüklü hareketi bekleyen gemi
Ne cenneti iste ne cehennemi
Cenab-ı Gaffara yaslan da eğlen

28

KADIN

Dikkat et sözüme ey aziz karıaş
Çiçektir çimendir gülşandır kadın
Odur her sahada yaptıran savaş
Ateştir kevserdir mercandır kadın

Onsuz insan olmaz yuva oluşmaz
Bağban da çalışmaz bülbül de uçmaz
Onsuz kimse maksadına kavuşmaz
Hayatta en büyük kaptanıdır kadın

Ateş gibi gönülleri yakışı
Sudan berrak olup ruha akışı
Tatlı nezaketi şahin bakışı
Hoş ahu gözlüdür ceylandır kadın

Kadın yavrusuna anadır ana
Analık vasfına geldi cihana
Anadan doğmuştur bak Süleyman'a
Dibi görünmeyen ummandır ana

Bütün insanlığın temeli senden
Akıllı da senden deli de senden
Sıvacı da senden vali de senden
Tahta hükmeyleyen sultandır kadın

Gel Mevlüt İhsanî düşme inadan
Rüstemler Ali'ler gelmez mi yâdan
Fatih'ler Kemal'ler doğdu anadan
Her türlü yaraya dermandır kadın

29

HASRETLİK

Hasretlik sinemi etti bin pâre
İster kanım çıksın ister çıkmasın
O yâr ecel oldu çekti ruhumu
İster canım çıksın ister çıkmasın

Kendime yük ettim hicranı gamı
Ağlama gülersin sonu encamı
Gençlikte görmedim bir şâdlık demi
İster sonum çıksın ister çıkmasın

Mevlüt'üm o yârin arzumanında
Sefilem dolanım dert ummanında
Dert beni öğüttü değirmeninde
İster unum çıksın ister çıkmasın

30

ŞİRİN

Ferhat Şirin için yarmış dağlar
Vurdukça külüngü yâr Şirin Şirin
Şirin yüz çevirmiş Ferhat kan ağlar
Dilinin ezberi var Şirin Şirin

Aşkın sarhoşuyum olmasın metin
Sevdanın yarası çetindir çetin
Şeker değil zehir olsa şerbetin
Şirin ellerinle ver Şirin Şirin

Siyah zülfün bu bahtından kara mı
Kaşların can alır gözler harami
Sen ki vurdun kim bağlasın yaramı
Getir ellerinle sar Şirin Şirin

Baharın görmedim yazın göreyim
Konuş şeker gibi sözün göreyim
Kaldır nikabını yüzün göreyim
Mevlâyı seversen dur Şirin Şirin

Mevlüt İhsanî'nin bahçesi bağı
Gönlümün çiçeği lâle yaprağı
Çimendir gerdanı güldür yanağı
Ay gibi cemalin nur Şirin Şirin

31

YUNUS EMRE

Yunus Hakk'a doğru açan bir çiçek
Sözü şirin dili baldır Yunus'un
Erenler râhından ölmeyen gerçek
Arzusunda elif daldır Yunus'un

Pîrine sadıktı severdi içten
Yüklerdi sırtına çamdan ardıçtan
Dönmezdi geriye atsaydı taştan
Güzel ahlâk bu kemaldir Yunus'un

Eyyup'un sabrından almış götürü
Kâinat görüşü Mevlâna türü
Severdi herkesi Haktan ötürü
Hakk'ın lütfu bu ahvaldir Yunus'un

Ona lütfeyledi Gani Çelebi
Dolmuştu nur ile gönlünün kabı
Hakikatın rafı aşkın dolabı
Arzusunda tek cemaldir Yunus'un

Aldı himmetini Taptuk Emre'den
Ak ile karayı ayırdı den den
Gönül gözlerini açmıştı tenden
Hakikati bir hilâldir Yunus'un

Dolanmış her yanı Hakk'ı överek
Ağlayı sızlayı bağrın döverek
Mal devlet istemem bana sen gerek
Aradan perdeyi kaldır Yunus'un

Yunus Emre'nindir ta ezel baştan
Sürdü arabayı Hacıbeştaş'tan
Taptık pay ayırdı yediği aştan
Pahası yok devlet maldır Yunus'un

Yolundan ayrılma gel Mevlüt İhsan
Cümleye lütfeden cenab-ı Süphan
Ne cennet istedi ne huri kılman
Arzusunda başka hâldir Yunus'un

32

KURUSUN

Havalar bulutlu topraklar nemli
Yârim hazırlanma yollar kurusun
Ciğerim yaralı yüreğim gamlı
Sana duvak kuran eller kurusun

Sen allar giyindin ben giydim kara
Sen güldün sevdiğim ben düştüm zâra
Gelin olup bindiğin gün atlara
Su veren pınarlar göller kurusun

Ferhat Şirin için dağları yarmış
Sitemkâr Gül için solmuş sararmış
Kimler gelin etmiş duvağa sarmış
Sarıp sarmalayan kollar kurusun

Mevlüt İhsanî'ye bir uzat elin
Sen benim sevdiğim yâdlara gelin
Mavili yaşmağın yaşlı mendilin
Sarıp kuruttuğun dallar kurusun

33

YAYLALAR

Çağın yetişirse ezel bahara
Erer her murada elin yaylalar
Hem de kavuşursan devlete vara
Gelir sürü sürü malın yaylalar

Ne güzel mevsimdir baharlar yazlar
Al yeşil çiçeğe kuşanır düzler
Soğuk pınarların kimleri gözler
Sunalar boş koymaz gölün yaylalar

Ne mutludur bu günlere kavuşmak
Her yanın bir âlem olursun uçmak
Yeşil don giyersin çiçekten yaşmak
Olursun ela göz gelin yaylalar

Neden mahzunlanır yaylalar güzün
Üstünden göç eder koyunla kuzun
Her yanın sis tutar hiç gülmez yüzün
Kar boran bükecek belin yaylalar

Bu hâllerin keder verir görene
Ne inlersin merhem yok mu yarana
Mağrur hanelerin olur virana
Nicolur ahbabın elin yaylalar

Bilirim böyledir sonun encamın
Bu ıssız hâline artar mı gamın
Göç eder debdeben boş kalır damın
Kar sokar içeri yelin yaylalar

Mevlüt İhsanî'yi koydun zârınan
Vâde eyledin mi ilkbaharınan
Sarılırsın tipiyinen karınan
İşlemez bir yana yolun yaylalar

34

NE YATAN ANLAR

Sorma âşıklara kimin nesidir
Âşıklık Allah'ın hediyesidir
Ruhun arzusudur kalbin sesidir
Ne ölçen hisseder ne tartan anlar

Dünya sürmelenmiş ela gözlü kız
İçi pek karanlık üstü ay yıldız
Önü görünmeyen dalgalı deniz
Ne süren hisseder ne batan anlar

Yeniler yeşerir eskiler solar
Koyunlar çekilir kuzular dolar
Bir yandan gün aşar bir yandan doğar
Ne yatan hisseder ne kalkan anlar

Kâinat Allah'ın bir zerresidir
Dünya ahiretin meziresidir
Tüfek korkunç amma kimin sesidir
Ne yapan hisseder ne atan anlar

Allah kâinata dur dediği an
Emri İsrafil'e vur dediği an
Kalk Mevlüt İhsanî sor dediği an
Hem kalkan hisseder hem yatan anlar

35

YÂR

Ağlaya ağlaya geldim yanına
Akan göz yaşımı silemedin yâr
Zalimlik düşer mi senin şanına
Açtın da yaramı bilemedin yâr

Ben seni severdim sen de yâd eli
Seni de götürdü sevdanın seli
Gönül kemanına zülfünden teli
Çektin düzen ettin çalamadın yâr

Ben sana yaklaştım sen benden kaçtın
Tazgın ceylan gibi dağlardan aştın
Coşkun nehir gibi köpürdün taştın
Gönül bahçesini sulamadın yâr

Mevlüt İhsanî'yi yaktın arada
Ben burda gamlıyım sen de orada
Âşık olan eremezmiş murada
Sen de muradını alamadın yâr

36

MAHZUN GÖNÜLLER

Hicranım mest etti yandırdı beni
Acaba güler mi mahzun gönüller
Hasretin nice gün yandırdı beni
Acaba güler mi mahzun gönüller

Çıktım acı ile düzler yokuşlar
Virane gönlümde öter baykuşlar
Yüzbin nâme ile ötüşse kuşlar
Acaba güler mi mahzun gönüller

Mahzunluk insanda hâldir sevdiğim
Hasret perdesini kaldır sevdiğim
Ayrılık ay değil yıldır sevdiğim
Acaba güler mi mahzun gönüller

Ben yâra meftunum yâr bana yâr mı
Bendeki hasret sende de var mı
Bir nâme yollasam yâdlar duyar mı
Acaba güler mi mahzun gönüller

Bu acı talihim ne siyah perde
Bilmem ki gönlümde ya gönüllerde
Sevdiğim düşseydin sen de bu derde
Acaba güler mi mahzun gönüller

Mevlüt diyar diyar sen dolaştın mı
Söyle yâr yanında kararlaştın mı
Ben ayva yâr sen ayvalaştın mı
Acaba güler mi mahzun gönüller

37

YİĞİTLER

Gönül sebebinden güzel yüzünden
Başını taşlara çalan yiğitler
Kimin çöl dolanır kimin dağ yarar
Yine de yarıda kalan yiğitler

Ne etse yiğide güzeller eder
Asılsız güzele düşüren kader
Gülen yok âşıktan geçti bu kadar
Emeği boş olan yalan yiğitler

Söyle yiğitlerden gülenler hani
Çoğusu yâr diye akıttı kanı
Murada ermemiş yüzde doksanı
Ah ile gül benzi solan yiğitler

Mevlüt İhsanî'ye deme yalandır
Bir damla ak sudur bir avuç kandır
Kadınlar hem dosttur hem de düşmandır
Koynunda büyütür yılan yiğitler

38

LAL EYLER

Güzel beni görüp kaşların çatma
Gülerek gözlerin vasfıhâl eyler
Ok edip kirpiğin bağrıma çakma
Açar derin yâre kalmakal eyler

Güzellerin her ahvali böyledir
Yiğitleri sayıklatır söyletir
Ne Ferhat ne Şirin ne de Leyla'dır
Güzel seven yarar dağı yol eyler

Bir sözüm var sana desem dallanır
Dudakların alev alev allanır
Kıskanırım küpelerin sallanır
Vurur al yanağa çalhaçal eyler

Mevlüt İhsanî'yim dinle bu sözüm
Gideyim bağına tutmuyor yüzüm
Dudakların kiraz gözlerin üzüm
Ay cemalin görenleri lal eyler

39

AŞIKLAR TABİATIN NİŞANIDIR

Âşıkın dünyaya geldiği boş mu
Bunlar tabiatın bir nişanıdır
Leylâsın aldırmış Mecnun sarhoş mu
Elbet bir yaranın perişanıdır

Lâle ki sararmış gül neden solmuş
Âşık ki kül olmuş Arzu'su n'olmuş
Güneş mi kapanmış akşam mı olmuş
Bakın bu havanın ne zamanıdır

Mevlüt yarasına gail dolanır
Âşık mâşukuna mail dolanır
Diyar diyar gezer sail dolanır
Sevda tekkesinin dervişanıdır

40

ÂŞIKTIR

Rüzgârın sesine ses veren dağlar
Arzusu mevlâdır cihan âşıktır
Bahar eyyamında bezenen bağlar
Büyütüp beceren bağban âşıktır

Bostanlar çiçeği bahçeler barı
Bunlar kudretin sırrı esrarı
Kuşların namesi bülbülün zârı
Dinle kâinatı her can âşıktır

Âşık kimden alır şiddeti hızı
Seyret güneş ile ayı yıldızı
Hakk'ın hidayeti nice denizi
Yarar dalgaları kaptan âşıktır

Âşıklık Hz. Adem'den kalmış
Bu aşkın ateşi ruhları sarmış
Menekşe buruşmuş sümbül sararmış
Bülbüle âh çeken gülşen âşıktır

Mevlüt İhsan kendisini öğütür
Anne olan yavrusunu büyütür
Ninni çalar yavrusunu uyutur
Tabiat böyledir insan âşıktır

41

BU GÜNDÜR

Yine dumanlandı dağların başı
Sıla sana seyrettiğim bu gündür
Akar gözlerimin durmadan yaşı
Sıla sana seyrettiğim bu gündür

Dertli gamlı gurbet eli gezerim
Ağlayarak dertlerimi yazarım
Korkarım gurbette kalır mezarım
Sıla sana seyrettiğim bu gündür

Mevlüt İhsanî'yi sakın kınama
Haberimi kim götürsün anama
Nasip olsa dönebilsem hâneme
Sıla sana seyrettiğim bu gündür

42

GÖRÜNÜR

Yüce dağ başında her canlı vardır
Kuşlar uça uça yılan sürünür
Derdi çekmeyenden acıyı sorma
Döğüş seyirciye kolay görünür

Ormanda merada ateşi yakma
Düşün geleceği yapana bakma
Kadını pek sıkma boşta bırakma
Çirkin güzellerden fazla bürünür

Mevlüt İhsanî'yim bugün de dün de
Âşıklar kavrulur soğukta günde
Palto omuzunda kaymak önünde
Biri iftar eder biri erinir

43

ERZİNCAN

Yolum düştü sana güzel Erzincan
Yıkılmış ovalar düzlerin n'olmuş
Her işte asıra söz vermiştin sen
Kestiğin bu vâde sözlerin n'olmuş

Yıkılmış sahralar kaynamış dağlar
Müzeyyen bahçeler lâleli bağlar
Bu hâlini gören âh çeker ağlar
Dolmuştur kanlı yaş gözlerin n'olmuş

Çıktı arşumana bu ah u zârın
Sardı Türkiye'yi acın efkârın
Zorlu güçlük ile geldi baharın
Neşeli âlemli yazların n'olmuş

Bu nasıl figandır gören kaldı mat
Dikili tel direk kalmadı bir hat
Durulmaz Muş çayı kan ağlar Fırat
Çalkanan turnalar kazların n'olmuş

Kaba taş mescitler mermer hâneler
Asfaltlı çarşılar şen gür hâneler
Ayrılmış kuzudan sızlar analar
Sallanan gelinler kızların n'olmuş

Ovalar karardı dağlar sis tuttu
Bülbüller âh etti güller yas tuttu
Mevlüt der her yanı figan ses tuttu
Cümbüşlü âlemli sazların n'olmuş

44

ŞEHİT MEZARI

Şehit mezarından geçtiğim yerde
Gelen bir inilti tan tan diyordu
Tarihe gömülmüş hangi seferde
Vatan için kurban kurban diyordu

Sürmüş düşmanları yurdundan atmış
Kanını yoğurmuş toprağa katmış
Kahraman ölür mü uykuya yatmış
Var mı evlâdıma çatan çatan diyordu

Kan ile dolmuştu karlı çizmesi
Önünde bir yığın düşman kellesi
Eli yarasında kısıkça sesi
Kulak verdim vatan vatan diyordu

Bir aslan heybeti mezar taşında
Silâhı çantası yanı başında
Kahraman Türkler'in her savaşında
Şehit âbidesi yatan diyordu

Mevlüt der Türk genci emanetin al
Şerefli albayrak ak yüzlü hilâl
Aziz cumhuriyet şanlı istiklâl
Emanet bıraktı Atan diyordu

45

SU SU

Kervanım yoruldu güneş de aştı
Ovada bir ses var ağlar su su
Fırtınalar çıktı tedbirim şaştı
Çöllerde yangın var dağlar su su

Sonra boşa gider işler emekler
Her işin sonunu hakikat bekler
Ağaçlar sebzeler otlar çiçekler
Bahçeler bostanlar bağlar su su

Evren rüzgâr ile döner taşınır
Arif hesap eder ince düşünür
Demir birbirine sürter aşınır
Bütün tabiatı yağlar su su

Mevlüt İhsanî'yim ta küçük yaşta
Bu sinem kavruldu yandı ateşte
Bir susuz yolcuyum şu yüksek taşta
Benden ırak akar çağlar su su

46

BİR ÇİFT GÖZ

Yavuza ne yapar binlerce çeri
Çekti Mansur gibi dara bir çift göz
Müjgân kirpikleri kalpten içeri
Açtı ciğerinde yara bir çift göz

Zalimdi âsiye kıyarak baktı
Yavuz'un cismini ateşe yaktı
Kalbinden değen ok dalından çıktı
Bir âhu bakışlı kara bir çift göz

Söylesin bu hâli Mevlüt İhsanî
Selçuklu Alpaslan akıttı kanı
Yavuz aşk ucunda terk etti canı
Sevenleri eder pare bir çift göz

C. 15 HECELİLER

1

ARA BUL

Dünya için çekme elem bir neşeyi ara bul
Hayat sağlık kitabında bu menşei ara bul
Bülbül güle boyun eğer gülünün sebebine
Ol Mevlâya boyun eğen menekeşyi ara bul

Kadir Mevlâm gam yağmuru yağdırmış bu cihana
Toprağına maya kattı göz yaşıdır insana
Âdemi sürdü cennetten düştü diye isyana
Dünyaya serpti rızkını endişeyi ara bul

Mevlüt İhsan aldanırsın bu dünyanın nesine
Tahtında Süleyman olsa ne koyar kesesine
Yanaşacak sessiz gemi birgün iskelesine
Vaktinde gör tedarikin baş köşeyi ara bul

2

DİLBER SENİN

Cihan yok iken var etti ervahın dilber senin
Kemalin cemalindendir ahlâkın dilber senin
Kurdu kandili hicaptan adalet sarayını
Nice müddet karar etti otağın dilber senin

Cümlesinden evvel idin neden geldin sonradan
Yüz yirmi dört bin nebi geldi geçti sıradan
Cümlesinden hub yaratmış seni sevmiş Yaradan
Dikildi Magrıp Maşruğa bayrağın dilber senin

Geldi Emine hatundan nice oldu mucizat
Kâbe ile secde etti cümle ağaç yerde ot
Hep yüzüstü yere düştü çok kilise nice put
Kadem basınca cihana ayağın dilber senin

Âşık olan mâşukunun kapısında köledir
Bülbülün ah u zârına terin gonca güledir
Gerdanın bab-ı selâmdır başın arşı âladır
Cemalin bedri mi nurdur yanağın dilber senin

Varmayanlar küfre gider gösterdiğin rahınan
Âşıkların seni arar feryadınan ahınan
Cemalin ismi azamdır dilin bismillâhınan
Ve şemsu leyli yazılı dudağın dilber senin

Bütün dünya güzelliğin edemezler netice
Kuduretin sevdiğisin sensin yüceden yüce
Lütfeyle nuru envarın şu Mevlüt'e bir gece
Haşa asla anlatamam tırnağın dilber senin

ŞİİR İNDEKSİ

Bu indeks hazırlanırken 8, 11 ve 15 heceli şiirler ayrı ayrı kümelenmiş ve ilk dörtlüğün son iki mısraının son kelimesinin son harfinden itibaren alfabetik olarak sıralanmıştır. İndekste yer alan baştaki numara şiirlerin indeks sıra numaralarını, sondaki ise şiirin bulunduğu sayfa numarasını göstermektedir.

Sayfa

A. 8 HECELİLER

1. Dertli kuşlar ötüşürken
   Köyüm düştü hatırıma 7
2. Ölsem kim eşer mezarım
   Gurbet elde gurbet elde 9
3. Elâ gözü ok kirpik kaş
   Yanağı beni yandırdı 10
4. Karlı dağların ardına
   Gitti benden uzaklaştı 11
5. Yağmur yağar dolu döğer
   Seller oyar oyar beni 12
6. Ne ağlarsın gafil insan
   Lutf-ı celâlden ileri 13
7. Dertlerini söyleyemez
   Diller üzgün ben üzgünüm 14
8. Nimete gark olur bağlar
   Ne iklimi hoş baharın 15
9. Suda çağlar selde eser
   Çünkü aslı ummandadır 16
10. Hayat esen yele döndü
    Geçti zamanım gidiyor 17
11. Bilirim benden betersin
    Nedir böyle hâlin gukku 18
12. Günlerini saya saya
    Yaş biter de arzu bitmez 19

Sayfa

B. 11 HECELİLER

1. Beni ısıtmadı yıkık ocağı
   Yüzbin can yakarken her yanışında 20
2. Cihana şans veren nurlu Mesnevin
   Türkler'e bu şöhret yeter Mevlâna 22
3. Yayla pınarıdır günün sıcağı
   Yavruya cennet meyvadır ana 23
4. Açın tarihleri bizde temel var
   Kahramanlık her çağında yazılı 24
5. Güzelsin baharın yazın gelince
   Cevherdir toprağın taşın Soğanlı 25
6. Gaflet bastı uyandım ki gün açmış
   Çözülmekte ömrümüzün bağları 26
7. Gözleri yaşlıdır hâli yamanın
   Vurdun yüreğine yara kahveci 27
8. Emrah gibi yol gözettim bir zaman
   Gitti selvi gibi küstü gelmedi 28
9. Buranın yabancı hep ahalisi
   Gönder memlekete sılaya beni 29
10. Kayadan kayaya yüzümü çaktım
    Yüzüstü yerlerde sürütme beni 30
11. Ermedim murada taze çağımda
    Okşadı yabancı el üzdü beni 31
12. Dokuz ay bir sene geçti aradan
    Mevlâ yürü dedi açtı dilimi 32
13. Gurbet elde gam yükünü taylayam
    Götürmeye kervanım yok devem yok 34
14. Çermik yaylasında Hünkâr dağında
    Elâ gözlü kaşı kara bir güzel 35
15. Gönül postasında hayâlle selâm
    Dertlerimi çöze çöze usandım 36
16. Yıllar geçti dolduramam kovayı
    Çiçek yarım yarım bal yarım yarım 37
17. Garipler akıtır gözden yaşları
    Ötmen kuşlar ötmen ben de garibim 38

Sayfa

18. Gözyaşlarım pınar gibi çağladı
Sensin deryalara umman efendim 39
19. İstersen yüz yaşa ister yüz elli
Yazılan ne ise bulur efendim 40
20. Sevdan yüreğimde Kafdağı gibi
Teprenmiyor hiç bir yana sevdiğim 41
21. Yaktı Kerem gibi yâr ateşine
Rüzgârla savruldum külüm yok benim 42
22. Ferhat oldum su getirdim Şirin'e
Bir yudum su veremedim giderim 43
23. Beni senden sual eden olursa
Açıl dertlerimi söylen defterim 44
24. Ahlâkı medenî akıldan zahir
İdrakı daneden ayrı gezerim 45
25. Bağrım yaralıdır gitmiyor acım
Sıladan vatandan haneden oldum 46
26. Karşıda görünür Soğanlı dağı
Onda kar çiçeği biter erkenden 47
27. Ebedî dost odur misafir eder
Konak ol karşıdaki diyara eğlen 49
28. Odur her sahada yaptıran savaş
Ateştir kevserdir mercandır kadın 50
29. O yâr ecel oldu çekti ruhumu
İster canım çıksın isterçıkmasın 51
30. Şirin yüz çevirmiş Ferhat kan ağlar
Dilinin ezberi var Şirin Şirin 52
31. Erenler râhından ölmeyen gerçek
Arzusunda elif daldır Yunus'un 53
32. Ciğerim yaralı yüreğim gamlı
Sana duvak kuraneller kurusun 55
33. Hem de kavuşursan devlete vara
Gelir sürü sürü malın yaylalar 56
34. Ruhun arzusudur kalbin sesidir
Ne ölçen hisseder ne tartan anlar 57
35. Zalimlik düşer mi senin şanına
Açtın da yaramı bilemedin yâr 58

Sayfa

36. Hasretin nice gün yandırdı beni
Acaba güler mi mahzun gönüller 59
37. Kimin çöl dolanır kimin dağ yarar
Yine de yarıda kalan yiğitler 60
38. Ok edip kirpiğin bağrıma çakma
Açar derin yara kalmakal eyler 61
39. Leylâsın aldırmış Mecnun sarhoş mu
Elbet bir yaranın perişanıdır 62
40. Bahar eyyamında bezenen bağlar
Büyütüp beceren bağban âşıktır 63
41. Akar gözlerimin durmadan yaşı
Sıla sana seyrettiğim bu gündür 64
42. Derdi çekmeyenden acıyı sorma
Döğüş seyirciye kolay görünür 65
43. Her işte asıra söz vermiştin sen
Kestiğin bu vâde sözlerin n'olmuş 66
44. Tarihe gömülmüş hangi seferde
Vatan için kurban kurban diyordu 67
45. Fırtınalar çıktı tedbirim şaştı
Çöllerde yangın var dağlar su su 68
46. Müjgân kirpikleri kalpten içeri
Açtı ciğerinde yara bir çift göz 69

C. 15 HECELİLER

1. Bülbül güle boyun eğer gülünün sebebine
Ol mevlâya boyun eğen menekçeyi ara bul 70
2. Kurdu kandili hicaptan adalet sarayını
Nice müddet karar etti otağın dilber senin 71

İSTANBUL
GÜZEL
HALK KÜTÜPHANESİ
Kayıt No
Tasnif No

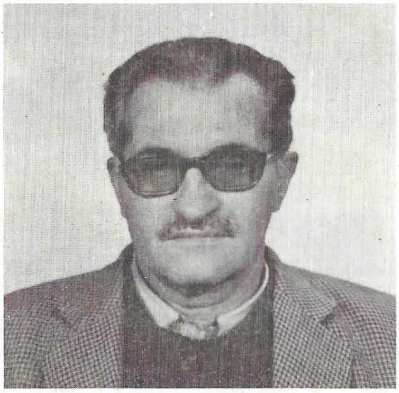

ÂŞIK İHSANÎ
(MEVLÜT ŞAFAK)

Erzurum'un Şenkaya ilçesine bağlı Bardız bucağının Çermik köyünde 1928 yılında doğdu. Babasının adı Seyfal, Annesinin adı Gülizardır. Yedi yaşında bir oyun esnasında gözlerini kaybeden âşık evli ve 7 çocuk babasıdır. Kars Çimento Fabrikası'ndan emekli olan âşık halen Erzurum'da ikamet etmektedir.

Yurdun çeşitli yörelerinde yapılan yarışmalar neticesinde ödülleri bulunan İhsanî, Ümit Kaftancı'nın hazırladığı Köroğlu Destanları adlı kitapta yayınlanan Bedir Sinan - Mahperi ve Sail Bey - Cefakâr isimli hikâyelerle henüz yayımlanmamış olan Nizam Bey Mahide, Zafer Bey Mahifiruz ve Küçük Ali Züleyha isimli hikâyeleri tasnif etmiştir.

Birçok dergi ve gazetelerde şiirleri yayımlanan aşığın 5 plâk ve 8 kaseti vardır.

ISBN : 975-17-0509-6

Fiyatı : 2500 TL.